

in ipso homine genito, proveniens, præsentem aquæ & liquidorum omnium abominatione, sæpè cum delirio.

GENUS: Esse morbum venenatum testatur *Gal. lib. II. de medic. simpl. facult.* Præceptorem suum Penelopem taxans, quod morbi hujus rationem ex manifestis causis se redditurum ambitiosus jactaret. Demonstrant hoc & symptomata, quæ non à qualitatibus primis, aut ob continui solutionem tanta esse possunt; idemque evincit maxima vis & potentia agendi, levissima enim morfiuncula, (ut Baldus **JCT**us morte suâ attestatur) vel solum modò contactus hujus veneni hominem interficere potest.

SUBJECTUM adæquatam & minus principale est totum corpus; siquidem extra controversiam esse credimus, totâ massam sanguineâ tractu temporis sensim infici, primarium est cerebrum, & fauces: his enim venenum perniciosius insultat, ut manifestum reddunt delirium, aquæ pavor, difficultas respirandi, deglutendi.

CAUSA est venenum peculiare ab animali homini communicatum, vel in ipso homine genitum, quod humoribus permixtum, hæc symptomata peculiari ratione producit. Nam etiam si *Gal. lib. 2. prorhet. com. 17.* ex veterum sententiâ dicat morbum hunc provenire ab intemperie calidâ & sicca hominis partes occupante, cùm tamen rabiosi non videantur mutari à proprio habitu & genuino suo temperamento, ab illorum partibus stare non possumus, neque enim in mole corporis, neque in colore, neque in facultatibus, aut ullis sensibilibus accidentibus mutationem rabidi subeunt.

CAUSÆ PROCATARCTICÆ locum obtinet rabies animalis vel canis, siquidem hic singularem propensionem & proprietatem ad hoc malum nanciscendum habet, & vel ex assumptione panis vel cibi corrupti, v. g. animalis fulmine tacti vel peste mortui, nec non per tempestates calidissimas, vel etiam frigidissimas peculiare hoc venenum in se recipit.

COMMUNICATUR autem per **CONTACTUM**, sive dentis sive sputi vel etiam halitus animalis rabidi. Ex esu carniû suis à rabido cane demorsa, ab hospite aliquo convivis

vivis